

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupený opatrovníkem P. B., vyšším soudním úředníkem Krajského soudu v Praze, adresou pro doručování tamtéž, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2004, č. j. 47 Az 1144/2004 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 12. 2003, č. j. OAM-1330/LE-01-14-2003. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Usnesení krajského soudu bylo odůvodněno tím, že žaloba stěžovatele neměla zákonem předepsané náležitosti, a proto byl stěžovatel vyzván k odstranění jejích vad; na výzvu však reagoval pouze vyjádřením, že trvá na nařízení ústního jednání a žádá zajištění tlumočnicka z ukrajinštiny. Krajský soud proto jeho žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel sám, advokátem zastoupen nebyl. Kasační stížnost podaná v češtině byla plně srozumitelná a z jejího obsahu žádným způsobem nevyplývalo, že by stěžovatel byl osobou, u které by bylo třeba uvažovat nad ustanovením zástupce z řad advokátů či tlumočnicka; stěžovatel v kasační stížnosti zejména nepožádal o ustanovení tlumočnicka (učinil tak, jak výše uvedeno, toliko v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného v souvislosti s požadavkem na konání ústního jednání ve věci). Stěžovatel současně v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů s tím, že současně požádal o osvobození od soudních poplatků.

Vzhledem k jeho žádosti bylo stěžovateli uloženo do 14 dnů od doručení usnesení doložit své majetkové poměry zasláním řádně vyplněného formuláře o jeho osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručováno

do vlastních rukou na adresu u p. H., U. L. p. 1, 180 00 P. 8 – L., a bylo doručeno tzv. fikcí dne 16. 12. 2004 (§ 64 s. ř. s., § 46 odst. 4, 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2004), neboť stěžovatel jako adresát písemnosti, která měla být doručena do vlastních rukou, nebyl při doručování dne 6. 12. 2004 zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržoval (opak zjištěn nebyl, a proto se má za to, že se stěžovatel v místě doručení zdržoval); písemnost mu proto byla uložena na poště a stěžovatel byl poštovním doručovatelem vyzván, aby si písemnost vyzvedl. To však stěžovatel neučinil, a proto se desátý den po uložení, tedy 16. 12. 2004, považuje za den doručení, a to i za situace, že se adresát o uložení nedozvěděl.

Ve stanovené lhůtě však stěžovatel na usnesení soudu žádným způsobem nereagoval a zůstal zcela nečinný. Krajský soud proto usnesením ze dne 23. 5. 2005, č. j. 47 Az 1144/2004 - 33, zamítl žádost stěžovatele o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a vyzval stěžovatele k tomu, aby ve lhůtě 10 dnů doložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Usnesení bylo opatrovníku stěžovatele, který mu byl ustanoven, doručeno dne 5. 10. 2005. Stěžovatel však i ve vztahu k této výzvě zůstal nečinný a zastoupení advokátem ve stanovené lhůtě nedoložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. V daném případě stěžovatel nedoložil, že by měl právnické vzdělání, advokátem zastoupen není a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu